

ประวัติพระวัดถ้ำ หรือพระกรุที่วัง

เป็นพระกรุสมัยศรีวิชัย พ.ศ.2378 สมัยรัชกาลที่ 5 ได้จัดสร้างพระบรมสารีริกธาตุขึ้นในสมัยนั้น จึงได้มีพระเกจิอาจารย์ทั่วสารทิศได้จัดทำวัตถุมงคล เพื่อนำไปบรรจุในพระบรมธาตุ เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวบ้าน พอเดินทางมาถึงภูเขาลูกหนึ่ง พระเกจิอาจารย์กลุ่มนั้นได้เป็นไขป่าจึงพักรักษาตัวในถ้ำนั้นและมรณภาพลงไปหลายรูปไม่สามารถนำไปบรรจุในพระบรมธาตุได้ จึงนำฝังดินไว้ในถ้ำ ในปี 2505 ชาวบ้านจึงได้ขุดพบพระกรุดังกล่าวและนำมาบูชาจึงเรียกว่า "พระวัดถ้ำ" เป็นพระพุทธรูปที่ชาวที่วังเคารพนับถือและบูชากันมาถึง 45 ปีแล้ว หลังจากนั้นมาเป็นสวนสาธารณะเป็นที่พักผ่อนของชาวบ้าน ซึ่งตั้งอยู่ หมู่ที่ 5 ตำบลที่วัง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช วันหนึ่งได้มีลูกหลานของเราคือน้องเอมยุตา ประพฤติชอบ ชื่อเล่นน้องอ้อยหรือน้องเอม ลูกของคุณพ่อแบนคุณแม่จิตร ประพฤติชอบซึ่งน้องเอมหรือน้องอ้อยได้เดินทางไปทำงานที่กรุงเทพมหานคร ประมาณ 3ปี ได้ถามข่าวที่แม่ที่ไปของน้องเอมหรือน้องอ้อยบอกว่าได้นิมนต์พระอาจารย์จรัส ปภัสสโร เจ้าอาวาสวัดถ้ำน้อยสามัคคีธรรม จ.เลย มางานวันคล้ายวันเกิดของคุณพ่อแบน ประพฤติชอบ ในวันที่ 11 พฤษภาคม 2554 มาจำวัดที่บ้าน 1 คืน วันรุ่งขึ้นก็ได้นิมนต์หลวงพ่ोजรัสไปน้ำตกโยงท่านก็เดินแม่เมตตาตามชายป่าชายเขา หลังจากนั้นก็เดินทางต่อไปวัดถ้ำหอ วัดถ้ำแรด วัดถ้ำหลอด วัดถ้ำเสือ จะติดตามกันไป 2-3 คันรถ โดยมีนายคล้อย ชายเขา หรือน้องเล็ก (ทิพย์) ไปมาหลายที่ จนมาแวะถ้ำพระกรุแล้วท่านก็พาเดินรอบเขา จนหลวงพ่อดัดสินใจจำวัดที่ถ้ำพระกรุ แล้วให้น้องเอมและญาติพี่น้องนุ่งชุดขาวพากันถือศีล8สวดมนต์แม่เมตตาให้กับสถานที่ วันรุ่งขึ้นถวายอาหารและปัจจัยแต่หลวงพ่อบอกท่านไม่รับหลวงพ่อบอกน้องเอมและญาติโยมว่าให้เก็บไว้สร้างพระที่ท่านนิมนต์แล้วท่านก็เล่านิมิตฝันท่านให้ฟังว่ามีพระรูปหนึ่งลอยมาเป็นปางสมาธิคือพุทธเจ้ามีชื่อว่าที่ปังกรุดังรูปภาพที่สร้างไว้

ดังนั้น ก็มาปรึกษาหารือกันว่าจะสร้างยังไงเอายังไงทุกคนก็ไม่มีมีแต่ปัจจัยที่บวชกันในคืนนั้น 880 บาท ปรึกษาน้องเล็กน้องเล็กก็บอกไม่มีก็เลยปรึกษาน้องเอมเขาก็บอกว่าเดี่ยวเขาสร้างเองก็เลยบอกว่าร่วมกันนะ เขาก็เลยให้ยืมเงินมา 30,000 บาทก็เลยได้สร้างครับ แล้วน้องเขาก็เอาผ้าป่ามาช่วยครับ และช่วยสร้างพระหลายรูปหลายองค์ไว้ครับ จนมาถึงทุกวันนี้ครับปัจจุบันนี้ได้เป็นที่พักสงฆ์ได้เป็นที่ปฏิบัติธรรมทางศาสนาให้ชาวบ้านได้สักการะกราบไหว้บูชาเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจได้ประกอบประเพณีทางศาสนากันมาจนถึงทุกวันนี้

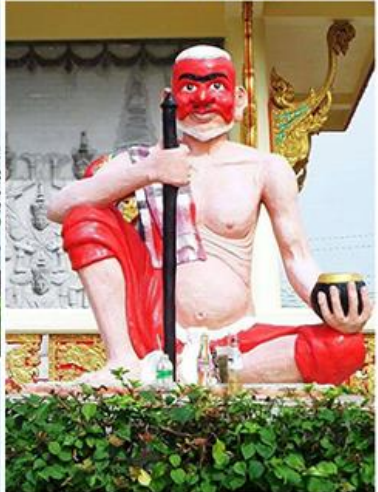
ประวัติวัดโคกกฐิน

พระครูสิริวัฒนโสภณ (หลวงพ่อบุญศรี) ท่านได้สั่งเสียศิษยานุศิษย์สั่งไว้ว่าห้ามเผาและให้จัดทำมณฑปประดิษฐานสรีระสังขารของท่านไม่เน่าไม่เปื่อยกลายเป็นหิน ท่านเป็นพระผู้มีอภัยาศัย อารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใส กับญาติโยม มีพุทธคุณด้านเจิมรด เป็นอาจารย์ตั้มยาสมุนไพรรักษาสรรพโรค โดยทุกวันที่ ๑๔ เมษายน ของทุกปี ศิษยานุศิษย์จะมีการนำร่างของท่านออกมาจากโลงแก้วเพื่อเปลี่ยนจีวรใหม่ และสงน้ำเนื่องในโอกาสวันสงกรานต์ ปราภฏอศจรรยปัจจุบันยังมีเส้นเกศา ขนจมูก มีเล็บมือเล็บเท้าออกออกมาด้วย สร้างความตื่นตะลึงให้แก่บรรดาศิษยานุศิษย์ และผู้ที่พบเห็นเป็นอย่างมาก มีผู้คนเดินทางมาสักการะเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตมาจวบจนปัจจุบัน

ข้อมูลการติดต่อ ที่อยู่เลขที่ ๕๖ หมู่ ๗ ซอยโคกกฐิน-แสงทอง ตำบล ที่วัง ซอยโคกกฐิน-แสงทอง ตำบลที่วัง อำเภอู่ทอง จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๓๑๐

เบอร์ติดต่อ ๐-๗๕๓๔-๔๗๑๔ / ๐๗๕๓๕-๗๘๐๐

เว็บไซต์ <http://nrt.onab.go.th/index.php>

ประวัติวัดก้างปลา

ประวัติของวัดก้างปลา มีความอยู่ว่า เมื่อสมัย ๘๐๐ ปีก่อน มีเจ้าหญิงจากเมืองจีนพระองค์หนึ่ง หลบหนี ราชภัยจากมองโกล พร้อมด้วยพระภิกษุภิกษุณีภิกษุณีมาหาหนทางนำทรัพย์สินมาช่วยสร้างพระบรมธาตุเมืองนคร แต่ปรากฏว่า เรือสำเภานำของท่านเข้าค้ำน้ำวนที่คลองเกลาเลย ทำให้เรือแตก เจ้าหญิงผู้นั้นติดเกาะกลางคลอง ชื่อว่าเกาะ ก้างปลา เพราะมีต้นก้างปลาขึ้นชุกชุม เจ้าหญิงชาวจีนและคณะได้สร้างพระพิมพ์และพระลากขึ้นสำหรับให้ สักการบูชา ทำให้เป็นนับถือของชาวบ้านเป็นอย่างมาก วัดก้างปลา ได้สร้างขึ้นในสมัยช่วงกรุงรัตนโกสินทร์ โดย ตา หมื่นแก้วตาหมื่นวัง สองขุนนางของพระยานครฯ ที่ถูกส่งมาให้เก็บภาษีที่ท้องที่ทุ่งสง (ในสมัยนั้น) ท่านทั้งสองเห็น พระแม่แก่ ซึ่งเป็นรูปแทนของเจ้าหญิงจากจีนที่มาสร้างรูปพระลากไว้ พร้อมกับพระอันดับบริวาร (พระศรีนวล , พระนวลระหงส์ , พ่อท่านภิญโญ , พ่อท่านสาคร) จึงป่าวประกาศให้ชาวบ้านมาร่วมกันสร้างวัดก้างปลาขึ้น เพื่อเป็น ที่ ประดิษฐาน ถาวร ของ พระ แม่ แก่ และ เป็น ศาลา สถาน ประจำ ท้อง ถิ่น สำหรับบริหารของพระแม่แก่ (หลวงพ่อแก่) สร้างขึ้นในสมัยของ พระครูวิจิตรธรรมโสภณ (พระมหาเสียบ ฐิตธมโม) ได้มาเป็นเจ้าอาวาสวัดก้างปลา ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕ และได้ทำการเคลื่อนย้ายรูปพระแม่ท่านได้เจ็บป่วยลงโดยหา สาเหตุไม่ได้ แม้ไปหาหมอที่ไหนก็ไม่พบสาเหตุของอาการป่วย ท่านคิดขึ้นมาได้ว่าน่าจะมาจากการเคลื่อนย้ายรูปพระ แม่เป็นแน่จึงได้ทำการ บนบานศาลกล่าวขึ้นท่านก็หายจากอาพาธ และได้ทำการย้ายรูปพระแม่มาไว้ที่เดิมและได้ จัดสร้างวิหารขึ้นมาใหม่โดย ประดิษฐานรูปพระแม่แก่ไว้ภายใน